

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 05 aprilie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, declarat de avocatul Alexandru Bodrug și inculpatul

Ceachirov Vladimir XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 18.11.2013 – 05.04.2018,
instanța de apel: 27.06.2018 – 19.09.2018,
instanța de recurs: 06.03.2019 – 27.03.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 05 aprilie 2018, Ceachirov Vladimir a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Ciobanu I. prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 16 mai 2013, aproximativ la orele 17.30, inculpatul Ceachirov V., aflându-se în fața blocului de locuit din str. Kiev 16/4, mun. Chișinău, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimată

printr-un cinism și obrăznicie deosebită față de societate, în urma unui conflict, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele lui Ciobanu I. cauzându-i, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1616/D din 11.07.2013, leziuni corporale ce se califică ca vătămare neînsemnată.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că partea vătămată a lovit cu piciorul în geanta lui cu produse alimentare, apoi i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței și a început a-l lovi cu pumnii și picioarele. În scara blocului, i-a mai aplicat câteva lovituri, până a intervenit unul din martori, care l-a scos afară. Potrivit raportului de expertiză, în urma loviturilor primite, i-a fost rupt un deget și i-a fost cauzată comoție cerebrală.

Totodată, vinovăția lui este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, martorul Oganesean E. a relatat că inculpatul i-a adresat cuvinte necenzurate părții vătămate și l-a lovit în față, iar ultimului a început a-i curge sânge. Conflictul a durat aproximativ 10 minute, în timpul căruia ambii au căzut jos, iar partea vătămată nu i-a aplicat lovituri inculpatului.

Martorul Serbinov F. a declarat că partea vătămată a întrebat inculpatul de ce-l insultă, dar acesta l-a lovit de două ori cu piciorul, se comporta agresiv. Partea vătămată nu l-a ofensat pe inculpat și nu i-a aplicat careva lovituri.

Martorul Ciobanu T., soția părții vătămate, a indicat că a auzit zgomote și, ieșind la balcon, a văzut că inculpatul îl lovea pe soțul său, iar ultimul era cu cămașa ruptă și murdar de sânge. A ieșit afară și i-a cerut inculpatului să-i lase familia în pace.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1616/D din 11.07.2013, la Ciobanu I. s-a constatat plagă contuză și echimoză pe mucoasa buzei inferioare pe dreapta, edem al țesuturilor moi ale capului, excoriații pe torace stânga, care au fost cauzate prin acțiune traumatică a unui obiect contondent, dur, se califică ca vătămare corporală neînsemnată, localizarea leziunilor corporale în diferite regiuni anatomice, exclud formarea lor în urma căderii de la înălțimea propriei staturi.

Or, probele cercetate confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal și a fost săvârșită de inculpat.

Acest fapt este demonstrat inclusiv prin declarațiile martorilor Marineac V., Oganesean E. și Serbinov F. care au comunicat că inculpatul era agresiv, l-a lovit pe Ciobanu I. cu mâna și picioarele, după care ambii au căzut jos.

Poziția inculpatului prin care pledează nevinovat a fost combătută prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume declarațiile martorilor și raportul de expertiză medico-legală nr. 1616/D din 11.07.2013, potrivit căruia lui Ciobanu I. i-au fost cauzate leziuni corporale, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Totodată, divergențele dintre declarațiile inculpatului și ale părții vătămate, care se află în conflict cu familia inculpatului, denotă tendința ultimului și a martorilor Gatman A., Ceban Z., Demidova T. și Ceachirov S., care sunt prietenii inculpatului și soția acestuia, ca inculpatul să evite răspunderea penală.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, anterior nu a fost supus

răspunderii penale, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, concluzionând că corijarea lui este posibilă fără izolare de societate, în condițiile aplicării art. 90 Cod penal, pedeapsa dată fiind întemeiată în raport cu gradul și riscul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

3. Avocatul Alexandru Bodrug și inculpatul au declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, iar acțiunea civilă să fie respinsă.

Apelanții au invocat că concluzia instanței de fond de respingere a declarațiilor martorilor Gatman A., Ceban Z., Demidova T. și Ceachirov S., pe motiv că sunt prietenii inculpatului, este neîntemeiată și lipsită de suport juridic, aceștia fiind avertizați de răspundere penală pentru darea declarațiilor false în baza art. 312 Cod penal și nu se atestă dubii în veridicitatea declarațiilor lor.

Totodată, învinuirea înaintată inculpatului nu corespunde probelor administrate. Or, la observațiile inculpatului, partea vătămată l-a înjurat și i-a aplicat câteva lovituri cu mâinile și picioarele, i-a stricat ochelarii și i-a fracturat degetul mic al mâinii stângi, circumstanțe ce se confirmă prin declarațiile martorilor Demidova T. și Ceban Z., care au urmărit conflictul.

În același timp, declarațiile părții vătămate, precum și ale martorilor Caraman T. și Drobenichi V., carabinieri ai unității militare, sunt irelevante, or, martorul Oganesean E. a indicat că în timpul conflictului nu a văzut carabinieri.

Prin raportul de expertiză efectuat în privința părții vătămate, a fost stabilit că acesta nu a căzut pe un plan dur, din poziția statică, acest fapt fiind consemnat în toate rapoartele de expertiză medico-legală, inclusiv în raportul de expertiză medico-legală suplimentară în comisie nr. 348 din 01.12.2016, că nu au fost depistate semne vizibile traumatiche, excoriații, echimoze, plăgi în regiunea capului și pe alte suprafețe anatomice ale corpului, precum și potrivit depozițiilor martorilor Gatman A., Demidova T., Oganesean E. și Ceachirov V.

Or, nefiind asigurată eficiența urmăririi penale, inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, ce constituie un viciu fundamental, ce afectează hotărârea procurorului la emiterea rechizitoriului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal în privința lui Ceachirov Vladimir pe art. 287 alin. (1) Cod penal a fost încetat, în legătură cu expirarea prescripției tragerii la răspundere penală.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, cu încasarea de la inculpat în beneficiul lui Ciobanu I. a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei.

Instanța de apel, analizând probele administrate, prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a stabilit în acțiunile inculpatului prezența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței

asupra persoanei și care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

În pofida faptului că inculpatul nu și-a recunoscut vina, aceasta se dovedește prin probele administrate, inclusiv:

declarațiile părții vătămate Ciobanu I., date în cadrul urmăririi penale, potrivit căror, în timp ce se îndrepta spre intrarea blocului de locuit, inculpatul mergea din urma lui și l-a lovit cu pumnul, iar el a căzut jos. Apoi, l-a lovit cu picioarele de mai multe ori, iar persoanele prezente îl țineau să nu se bată. Ulterior, a venit patrula de carabinieri și inculpatul a fugit acasă. Împreună cu carabinieri s-au ridicat la apartamentul inculpatului, însă acesta nu a deschis ușa. Nu i-a aplicat lovituri inculpatului, iar acesta i-a rupt cămașa și l-a lovit la buze. Prin acțiunile sale, inculpatul i-a cauzat dureri fizice și daune morale;

declarațiile martorului Oganesean E., date în ședința de judecată, potrivit căror inculpatul i-a adresat cuvinte necenzurate lui Ciobanu I. și l-a lovit în față, iar acestuia a început a-i curge sânge. Conflictul a durat în jur de 10 minute, ambii au căzut jos, iar partea vătămată nu i-a aplicat careva lovituri inculpatului. Aproximativ peste 15 minute, au apărut niște carabinieri;

declarațiile martorului Serbinov F. date în ședința de judecată, potrivit căror partea vătămată a întrebat inculpatul de ce-l insultă, iar ultimul l-a lovit de două ori cu piciorul. Inculpatul se comporta agresiv, însă Ciobanu I. nu l-a ofensat și nici nu i-a aplicat careva lovituri;

declarațiile martorului Ciobanu T., date în ședința de judecată, potrivit căror, a auzit zgomot și ieșind la balcon a văzut cum inculpatul l-a lovit pe soțul ei, iar acesta era cu cămașa ruptă și murdar de sânge. A ieșit afară și i-a cerut inculpatului să-i lase familia în pace;

raportul de expertiză medico-legală nr. 1616/D din 11.07.2013, prin care la Ciobanu I. s-a constatat, plagă contuză și echimoză pe mucoasa buzei inferioare pe dreapta, edem al țesuturilor moi ale capului, excoriații pe torace stânga, care au fost cauzate prin acțiune traumatică a unui obiect contondent, dur, se califică ca vătămare corporală neînsemnată, localizarea leziunilor corporale în diferite regiuni anatomice, exclud formarea lor în urma căderii de la înălțimea propriei staturi.

Prin urmare, afirmațiile apărării că instanța de fond nu a analizat obiectiv probele sunt nefondate, fiind combătute prin depozițiile părții vătămate, ale martorilor Oganesean E., Marineac V. și Ciobanu T., care au confirmat că inculpatul i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele lui Ciobanu I.

Faptul cauzării vătămarilor corporale părții vătămate este dovedit prin raportul de expertiză medico-legală nr. 1616/D din 11.07.2013, care atestă prezența leziunilor corporale neînsemnate la Ciobanu I., care a indicat și faptul că a fost lovit cu pumnul peste față și picioarele peste picioare, torace și i-a fost ruptă cămașa.

Concluzia apărării că depozițiile martorilor acuzării Oganesean E., Marineac V. și Ciobanu T. sunt combătute prin depozițiile martorilor apărării Gatman A., Demidova T. și Ceban Z. este neîntemeiată, deoarece Ceban Z. comunică că a văzut conflictul, dar nu a văzut ca cineva să-l lovească pe Ciobanu I., doar era un conflict verbal și inculpatului nu-i permiteau să intre în scară.

Totodată, martorul apărării Gatman A. a relatat că Ciobanu I. a lovit în geanta inculpatului și din geantă i-au căzut produsele alimentare, iar Ciobanu I. a lovit inculpatul o dată cu pumnul în față și ulterior cu picioarele, însă careva persoane l-au ținut pe Ciobanu I. și inculpatul a fugit în scară, din urma lui fugind și partea vătămată, moment în care de la etajul 4 a căzut o plasă.

Martorul apărării Demidova T. a indicat că Ciobanu I. a lovit inițial în geantă, apoi în față, ulterior a intrat în scară inculpatul, iar partea vătămată l-a urmat și nu cunoaște dacă în scară a mai fost lovit. Cele comunicate le-a văzut de la balcon și nu a văzut ca inculpatul să-i aplice careva lovituri părții vătămate.

Or, declarațiile martorilor apărării sunt contradictorii, iar martorii Gatman A., Demidova T. și Ceban Z. nu au dat declarații sincere, invocând divergent locul conflictului, numărul de lovituri și de către cine au fost aplicate, de persoanele prezente care au fost martori oculari ai conflictului și care se combat prin depozițiile martorilor acuzării care au invocat cu lux de amănunte circumstanțele încălcării de către Ceachirov Vladimir a ordinii publice, exprimate printr-un cinism și obrăznicie deosebită față de societate, în urma unui conflict, cu aplicarea mai multor lovituri cu pumnii și picioarele lui Ciobanu I., iar existența vătămarilor corporale se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr. 1616/D din 11.07.2013, care atestă prezența leziunilor corporale neînsemnate la acesta.

În același timp, alegațiile apărării privind efectuarea unei anchete ineficiente de către organul de urmărire penală, care nu a administrat suficiente probe ce ar atesta vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate și încălcarea dreptului acestuia la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO sunt declarative, fiind combătute prin probele administrate, care, fără nici un dubiu, dovedesc vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Norma art. 287 Cod penal, prevede acțiunile de huliganism intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Astfel, desconsiderarea deplină a ordinii publice o demonstrează dorința făptuitorilor de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima, iar trăsăturile motivelor huliganice sunt: ușurința cu care e săvârșită infracțiunea, reacția neadecvată a făptuitorilor, ultimilor aducându-le satisfacție însuși faptul comiterii infracțiunii.

Nu sunt plauzibile nici argumentele apărării că inculpatul nu a încălcat ordinea publică, or, instanța a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția acestuia, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare probelor administrate.

Și argumentele apărării că concluziile judecătorești sunt eronate, nu corespund circumstanțelor de fapt și nu au fost luate în considerare depozițiile martorilor apărării au fost integral combătute, iar solicitarea privind achitarea inculpatului pe motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii este nefondată, instanța de fond stabilind corect situația de fapt și vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv, iar conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Or, fiind stabilit că fapta prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal a fost comisă de inculpat la 16 mai 2013, termenul prescripției tragerii la răspundere penală de 5 ani a expirat.

5. Avocatul Alexandru Bodrug și inculpatul au declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, iar acțiunea civilă să fie respinsă.

Recurenții au invocat că la observațiile inculpatului, partea vătămată l-a înjurat și i-a aplicat câteva lovituri cu mâinile și picioarele, i-a stricat ochelarii și i-a fracturat degetul mic al mâinii stângi, circumstanțe ce se confirmă prin declarațiile martorului Demidova T., care a urmărit conflictul.

În același timp, declarațiile părții vătămate, precum și ale martorilor Caraman T. și Drobenichi V., carabinieri ai unității militare, sunt irelevante, or, martorul Oganesean E. a indicat că în timpul conflictului nu a văzut carabinieri.

Prin raportul de expertiză efectuat în privința părții vătămate a fost stabilit că acesta nu a căzut pe un plan dur, din poziția statică, acest fapt fiind consemnat în toate rapoartele de expertiză medico-legală, inclusiv în raportul de expertiză medico-legală suplimentară în comisie nr. 348 din 01.12.2016, conform căruia nu au fost depistate semne vizibile traumatiche, excoriații, echimoze, plăgi în regiunea capului și pe alte suprafețe anatomice ale corpului, precum și potrivit depozițiilor martorilor Gatman A., Demidova T., Oganesean E. și ale inculpatului.

Or, nefiind asigurată eficiența urmăririi penale, inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, ce constituie un viciu fundamental ce afectează hotărârea procurorului la emiterea rechizitoriului.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate, ale martorilor Oganesean E., Serbinov F. și Ciobanu T., raportul de expertiză medico-legală nr. 1616/D din 11.07.2013, prin care la Ciobanu I. s-a constatat, plagă contuză și echimoză pe mucoasa buzei inferioare pe dreapta, edem al țesuturilor moi ale capului, excoriații pe torace stânga, care au fost cauzate prin acțiune traumatică a unui obiect contondent, dur, se califică ca vătămare corporală neînsemnată, localizarea leziunilor corporale în diferite regiuni anatomice, exclud formarea lor în urma căderii de la înălțimea propriei staturi, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, soluția instanței de apel fiind just fondată pe prescripțiile imperative din art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii unei infracțiuni mai puțin grave a expirat termenul de 5 ani.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere,

formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul ordinar au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Alexandru Bodrug și inculpatul Ceachirov Vladimir XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 aprilie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun